

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/335/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118208608
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118208608.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., IČO: 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova 11, proti žalovanému: Y. S. nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 12Csp/149/2018-16 zo dňa 23. októbra 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému voči žalobcovi **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výrokom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľným majetkom nachádzajúcim sa v okrese M., obec Y., katastrálne územie Y., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX a to: byt číslo X, vchod X, na X. prízemí v bytovom dome súpisné číslo XXX nachádzajúcom sa na pozemku parcelné číslo 1947/7, spoluvlastnícky podiel 1 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného bytového domu v katastrálnom území Y., obec Y., okres M., spolu s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, vlastnícky podiel 1/1 záložcu Y. S. nachádzajúci sa v okrese M., obec Y., katastrálne územie Y., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, a to: pozemok parcelné číslo 1947/7, register „C“, výmere 197 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcelné číslo 1947/3, register „C“, výmere 393 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, vlastnícky podiel 1 záložcu Y. S., a to až do právoplatného rozhodnutia Okresného úradu M., katastrálny odbor, o povolení vkladu záložného práva na vyššie uvedený nehnuteľný majetok do katastra nehnuteľností v prospech žalobcu ako záložného veriteľa) a II. výrokom žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie okresný súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1, 2, § 331, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Okresný súd konštatoval, že žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že dňa 22.11.2013 uzatvoril žalobca (záložný veriteľ) a žalovaný (záložca) Zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom malo byť zriadenie záložného práva na zabezpečenie istiny, úrokov, poplatkov, prípadných zmluvných pokút a ďalších pohľadávok žalobcu z úveru vo výške 30.660,- Eur poskytnutého prostredníctvom Hypotéky pre mladých - Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 11. 2013. V bode 1.5 Zmluvy o zriadení záložného práva žalovaný ako záložca vyhlásil, že voči nemu nie je vedené žiadne exekučné konanie, konanie o výkon rozhodnutia, ani iné konanie, ktoré by obmedzovalo jeho právo zaťažiť predmet zálohu alebo by mohlo v priebehu konania o návrhu na

vklad záložného práva obmedziť jeho vklad. Po podaní Návrhu na vklad záložného práva vydal dňa 20.6.2014 Okresný úrad M. katastrálny odbor, Rozhodnutie č. V 7073/13-02, ktorým rozhodol o zastavení konania o návrhu na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností. Dôvodom zastavenia konania o povolení vkladu bola poznámka obmedzujúceho charakteru v LV č. XXXX, k. ú. Y., zapísaná na podiel vo vlastníctve žalovaného - záložcu Y. S. - P XXXX/XX - zákaz akýmkoľvek spôsobom scudziť a nakladať so spoluvlastníckym podielom 1/6 na nehnuteľnosť byt č. X na X. p. - uznesenie Okresného súdu Trnava, sp. zn 27C/369/2013 zo dňa 19.11.2013, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 11Co/7/2014-71 (právoplatným dňa 11.2.2014). Obmedzujúca poznámka bola v rozpore s vyhlásením žalovaného ako záložcu už v spomínanom čl. 1 bod zmluvy 1.5 Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 22.11.2013. Potom ako žalobca zistil, že na Liste vlastníctva č. XXXX už nie je zapísaná obmedzujúca poznámka, boli pre žalovaného spracované nové zmluvy o zriadení záložného práva a žalovaný bol následne kontaktovaný za účelom potreby podpísať novovypracované zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok a po ich podpísaní následne urobiť opätovne návrh na vklad záložného práva na príslušný katastrálny odbor. Pričom žalovaný sa odmlčal a nereagoval na výzvy žalobcu. Nehnuteľný majetok, na kúpu ktorého žalobca poskytol úver, nie je z dôvodu porušenia povinností žalovaného ako záložcu do dnešného dňa zabezpečený záložným právom. Účel sledovaný žalobcom nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, keďže žalobca si voči žalovanému primárne neuplatňuje zaplatenie peňažnej čiastky, ktorej exekúcia by mala byť ohrozená. Je zrejme, že žalovaný nedodržiaval podmienky, ku ktorým sa zaviazal v Zmluve o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zo dňa 22.11.2013. Žalovaný do dnešného dňa neprejavil vôľu o ich podpis a tým sústavne marí podanie návrhu na vklad záložného práva na List vlastníctva č. XXXX a na List vlastníctva č. XXXX v prospech žalobcu ako záložného veriteľa. V prípade chýbajúceho zápisu záložného práva na listoch vlastníctva nie je pohľadávka žalobcu ako záložného veriteľa riadne zabezpečená a bez realizácie tohto úkonu neboli splnené zákonné podmienky už poskytnutého hypotekárneho úveru, prostredníctvom ktorého nadobudol žalovaný vlastníctvo k nehnuteľnosti. Žalobcovi ako záložnému veriteľovi odôvodnene hrozí vznik škody v prípade nezabezpečenia pohľadávky žalobcu záložným právom na nehnuteľný majetok zapísaný na listoch vlastníctva.

4. Okresný súd vychádzal zo skutkových okolností, že dňa 22.11.2013 uzavreli strany Q. pre mladých - úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorou žalobca poskytol žalobcu žalovanému úver vo výške 30.660,- Eur za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti pri úrokovej sadzbe 3,40 % p. a., doby fixácie 3 roky, so splatnosťou úveru 15 rokov odo dňa podpisu úverovej zmluvy, pričom úver mal byť čerpaný jednorazovo na LV s plombou, bez poistenia, pri výške anuitnej splátky 203,50 Eur a termínom splatnosti splátok mesačne k 15. dňu kalendárneho mesiaca. Dňa 22.11.2013 uzavreli žalobca ako záložný veriteľ a záložcovia Mgr. A. S., C. S. a žalovaný Y. S., s predmetom zriadenie záložného práva na zabezpečenie zaplatenia istiny, úrokov, poplatkov, prípadných zmluvných pokút a ďalších pohľadávok záložného veriteľa z úveru poskytnutého na základe Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným. Dňa 13.12.2013 bol na Okresný úrad M. podaný návrh na vklad záložného práva zo dňa 22.11.2013. Rozhodnutím Okresného úradu M., odboru katastrálneho, č. V 7073/13-02 zo dňa 20.06.2014, bolo Konanie o návrhu na vklad do katastra nehnuteľností podľa § 31b ods. 1 písm. f) Katastrálneho zákona bolo rozhodnutím Okresného úradu M., odboru katastrálneho, č. V 7073/13-02 zo dňa 20.6.2014 zastavené. Výzvou na predloženie dokladov k úveru zo dňa 23.11.2016 žalobca vyzval žalovaného na predloženie listu vlastníctva č. XXXX na záloh/objekt úveru so zápisom vlastníckeho práva v prospech klienta a predloženie listu vlastníctva so zápisom záložného práva v prospech banky, a to v lehote 30 dní od doručenia tejto výzvy pod následkom sankčného zvýšenia úrokovej sadzby uvedenej v zmluve o úvere o 1 % p. a. Predžalobnou výzvou na plnenie povinnosti zo dňa 6.2.2018 žalobca vyzval žalovaného na bezodkladné poskytnutie súčinnosti pri zriadení záložného práva k špecifikovaným nehnuteľnostiam.

5. Prvoinštančný súd právne uzavrel, že žalobca neosvedčil také skutočnosti, ktoré by v danej veci umožňovali nariadenie neodkladného opatrenia, keď ničím neosvedčil, že existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami. Podľa ustálenej súdnej praxe sa pri neodkladných opatreniach, ak chce žalobca dosiahnuť zdržanie sa nakladania s nehnuteľným majetkom, vyžaduje, aby žalobca aspoň osvedčil, že jeho nárok je ohrozený. Ohrozenie nároku musí byť konkrétne, spočívajúce v takom konaní žalovaného, z ktorého bude vyplývať, že s nehnuteľným majetkom mieni nakladať. Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že žalovaný má v súčasnosti úmysel tieto scudziť, zaťažiť, či inak s nimi disponovať spôsobom, ktorý by mohol mať za následok ohrozenie budúceho výkonu exekúcie. Keby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať

sa nakladania s nehnuteľným majetkom v neobmedzenom rozsahu tak, ako to navrhuje v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca, zasiahol by do práv žalovaného neprimerane a pritom by takáto povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľným majetkom nezvyšovala ochranu poskytovanú žalobcovi. Návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol, keď sledovaný účel nemožno dosiahnuť neodkladným opatrením, preto návrh ako nedôvodný. Záverom poukázal na to, že žalobca nepripojil k návrhu listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva a to list vlastníctva preukazujúci vlastnícke právo žalovaného k predmetnej nehnuteľnosti, ku ktorej sa má zriadiť záložné právo, a spracované nové zmluvy o zriadení záložného práva, k podpisu ktorých žalovaný odmieta pristúpiť.

6. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, hoci žalovanému ako úspešnej strane vznikol nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, avšak v tomto konaní mu preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

7. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobca, ktorým navrhol, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrhu vyhovieť. Poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. g), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že nesúhlasí s názorom okresného súdu v bode 27 napadnutého uznesenia, že neosvedčil také skutočnosti, ktoré by v danej veci umožňovali nariadenie neodkladného opatrenia, keď nepreukázal, že jeho nárok je ohrozený. Dočasnou úpravou pomerov medzi stranami vyplýva priamo z osobitných zákonov, ktoré výslovne požadujú, aby hypotekárne úvery, resp. úvery na bývanie boli zabezpečené záložným právom s poukazom na § 68 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase podpisu zmlúv aj na § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie v znení neskorších predpisov. Strany si zabezpečenie dojednali explicitne v Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2013 a v Zmluve o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2013. Žalovaný sa podpisom relevantných zmlúv zaviazal nielen k splácaniu poskytnutého úveru, ale aj k jeho zabezpečeniu formou záložného práva na nehnuteľný majetok. K čerpaniu úveru došlo štandardným postupom - po predložení aktuálneho listu vlastníctva s vyznačenou plombou a návrhu na vklad záložného práva spolu s pečiatkou príslušného katastrálneho orgánu a potvrdením o dátume podania. Nepravdivé vyhlásenie žalovaného o tom, že voči nemu nie je vedené žiadne konanie, ktoré by obmedzovalo jeho právo zaťažiť predmet zálohu, malo za následok poskytnutie hypotekárneho úveru bez zabezpečenia záložným právom. Žalobca žalovaného niekoľkonásobne kontaktoval písomne i telefonicky. Napriek tomu sa žalovaný vyhýba návštevám pobočky a dlhodobo ignoruje výzvy žalobcu na poskytnutie súčinnosti pri zabezpečení úveru. Má za to, že žalobca nebol povinný v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčovať úmysel žalovaného s poukazom uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn.6Co/428/2010 a uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/89/2017. Akcentuje, že nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k podstatnejšiemu zásahu, prípadne ohrozeniu práv žalovaného s poukazom na čl. 3 bod. 3.7.3. Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 22.11.2013. Na druhej strane nenariadením neodkladného opatrenia by mohlo dôjsť práve k neprimeranému zásahu do práv žalobcu, ak by žalovaný nakladal s predmetnými nehnuteľnosťami. Dôvodom naliehavej potreby úpravy pomerov medzi stranami je taktiež skutočnosť, že žalovaný je v omeškani nielen so zabezpečením úveru, ale aj s jeho splácaním, keďže od septembra 2016 nespláca jednotlivé splátky riadne a včas. Navyše, od podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neeviduje úhradu poslednej splátky úveru. Dňa 8.11.2018 podali na Okresný súd Trnava návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa domáha zriadenia záložného práva prostredníctvom súdu. K odvolaniu pripojil históriu transakcií na úvere zo dňa 2.11.2018, históriu transakcií na sankcii zo dňa 2.11.2018, históriu poplatkov na úvere zo dňa 2.11.2018.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (zák. č. 161/2015 Z. z. § 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. g/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods.

1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalobcu predstreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nenariadiť vo veci neodkladné opatrenie (požadovaný výrok uvedený už v odseku 1).

11. Žalobca odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia potrebou dočasnej úpravy pomerov vo vzťahu k zálohu (predmetné nehnuteľnosti), vznikom škody.

12. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie osvedčený skutkový stav pokiaľ ide o zatiaľ osvedčené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami uplatneného nároku, ako i návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a pretože v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na v podstatnom a rozhodujúcom správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

13. Neodkladné opatrenie má v danom prípade slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv navrhovateľa a je možné ho nariadiť len v prípade, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Súd môže neodkladné opatrenie nariadiť pokiaľ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

14. Z povahy neodkladného opatrenia spočívajúceho v nevykonávaní, znášaní a zdržaní sa práv v zmysle cit. § 325 ods. 2 písm. d) CSP vyplýva, že má zabezpečovací aj preventívny charakter. Povinnosť v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa môže nariadiť len strane sporu, ktorá je tvrdeným nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, t.j. žalovanému. Predpokladá to, že žalovaný má vec alebo právo vo faktickej alebo právnej dispozícii.

15. Preukázanie opodstatnenosti návrhu osvedčením nároku a nevyhnutnosti intervencie súdu je jedným zo základných pojmových znakov neodkladného opatrenia. Splnenie tohto atribútu je výslovnou povinnosťou žalobcu neodkladného opatrenia, mimo rámca povinností súdu vyzývať ho na osvedčenie tvrdených skutočností, či už listinnými alebo inými dôkaznými prostriedkami, čo súčasná právna úprava explicitne zakotvuje v ods. 2 ust. § 326 CSP.

16. Odvolací súd sa v danej veci stotožnil so záverom okresného súdu, že bezodkladná úprava pomerov strán nie je dôvodná, pretože žalobca neosvedčil, že jeho nárok je ohrozený a zároveň neosvedčil ani také konanie žalovaného, z ktorého by vyplývalo, že s nehnuteľným majetkom mieni nakladať. Odvolaciemu súdu taktiež nie je zrejmé, akému nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému má byť poskytnutá (neodkladná) ochrana, keď uvedené nevyplýva z návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Ďalej odvolací súd poukazuje aj na to, že medzi stranami (žalobca a žalovaný) sa jedná o dlhodobejší vzťah, a teda aj požiadavka žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, popiera nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov tak, ako to má na mysli § 325 ods. 1 CSP. Pričom

žalobcovi podľa odvolacieho súdu nebránili žiadne objektívne okolnosti riešiť spornú situáciu podaním žaloby vo veci samej (voči žalovanému) už oveľa skôr, keď samotná úverová zmluva bola stranami uzavretá dňa 22.11.2013 (ako aj zmluva o zriadení záložného práva) a Okresný úrad M. už dňa 20.6.2014 rozhodol o zastavení konania o návrhu na vklad (zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 22.11.2013). Z časového aspektu podľa odvolacieho súdu nevyplýva skutočný právny záujem žalobcu na zabezpečení dosiahnutia účelu súdneho konania, ktoré „spočíva vo vytvorení situácie pre efektívne využitie procesných mechanizmov slúžiacich na to, aby sa v konaní pokračovalo bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého ide, keď žalobca až po viac ako dvoch rokoch od zastavenia konania o návrhu na vklad záložného práva vyzval žalobcu na predloženie dokladov v úvere (č.l. 13) a následne po takmer ďalších dvoch rokoch podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

18. S námietkou žalobcu, že nevyhnutnosť potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami vyplýva priamo s osobitných zákonov, konkrétne zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv a § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie v znení neskorších predpisov, sa odvolací súd nestotožnil, keďže uvedené ustanovenia obsahujú definície pojmov „hypotekárny úver“ a „úver na bývanie“, ale predovšetkým preto, že v danej veci bolo nevyhnutné postupovať podľa procesných ustanovení Civilného sporového poriadku, ktorými sa aj súd prvej inštancie správne riadil, predovšetkým § 325 ods. 1.

19. Odvolací súd poukazuje na to, že princíp právnej istoty vyplývajúci z čl. 1 Ústavy SR patrí k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty a jeho neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95, II. PL 80/99), teda to, že rovnaké alebo obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. V zásadnej ústavno-právnej rovine totiž platí, že je v rozpore s inštitúciou právneho štátu a v rámci neho s požiadavkou právnej istoty, resp. predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, aby súdy rozhodovali v obdobných veciach odlišným, ba až protichodným spôsobom. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Preto v kontexte rozhodovania súdov v súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdom možno za účelom dosiahnutia zjednotenia určitého právneho názoru na spornú vec, o záväznom charaktere judikatúry hovoriť len pri odkaze na rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, prijímaných predovšetkým NS SR. V kontexte uvedeného podľa odvolacieho súdu neobstojí poukaz žalobcu na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn.6Co/428/2010 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/89/2017.

20. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

21. Podľa § 366 písm. a) CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

22. V súvislosti s argumentom žalobcu, že žalovaný od septembra 2016 nespláca jednotlivé splátky riadne a včas (ako aj na listiny: história transakcií na úvere zo dňa 2.11.2018, história transakcií na sankcii zo dňa 2.11.2018, história poplatkov na úvere zo dňa 2.11.2018), odvolací súd konštatuje, že s poukazom na § 366 v spojení s § 329 ods. 2 CSP na uvedené neprihliadol, keďže neboli splnené zákonné predpoklady v zmysle § 366 CSP.

23. Poukaz žalobcu v odvolaní, že dňa 8.11.2018 podal na okresný súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je opodstatnený, keďže okresný súd o napadnutom uznesení rozhodol (už predtým) dňa 23.10.2018 a rozhodovanie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je predmetom (iného) samostatného konania na okresnom súde.

24. Záverom odvolací súd poznamenáva, že neodkladné opatrenie nie je bežným nástrojom zabezpečenia práva. Ide o výnimočný prostriedok zasahujúci vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V prípade nariadenia každého neodkladného opatrenia o nariadenie ktorého strana, prezentujúci svoj subjektívny pohľad na vec požiada, by došlo k suplovaniu riadneho procesného nástroja ochrany už porušených práv a to žaloby, doručením ktorej súdu sa procesné konanie začína a vytvorí sa tak priestor na riadne preukázanie nároku.

25. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobcu, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010 <. podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04 <.). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04 <.. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97 <., resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97 <.).

26. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04 <., III. ÚS 209/04 <. II. ÚS 200/09 <. a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

27. Vychádzajúc z dosiaľ osvedčeného, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že základné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v danom prípade neboli splnené, v dôsledku čoho súd prvej inštancie správne návrh zamietol, pričom námietky žalobcu uvádzané v odvolaní sú právne irelevantné, nemajú žiadny vplyv na nariadenie neodkladného opatrenia. S ohľadom na uvedené odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak ako žiadal žalobca splnené neboli a súd prvej inštancie návrh správne zamietol, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne (vrátane) závislého výroku o náhrade trov prvoinštančného konania (odvolaním osobitne nenapadnutým) s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

28. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému zásadne nárok na náhradu trov konania odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí.

29. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný nečinný, náhradu trov konania si neuplatnil a teda ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

30. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyš podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

31. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom

z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavné nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

32. S ohľadom na uvedené odvolací súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

33. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).